

יום עמל

כתב יוסף צ'אפק
ציירה לריסה קרפובה

בקצה היער, בבית קטן, חיו יחד מיקו
החתול ודיפו הכלב. הם חיו בשלום,
התיידדו מאוד ולא רבו אף פעם.
יום אחד אמר מיקו "שמע-נא דיפו, האם לא
נראה לך כי רצפה בבית שלנו מלוכלכת?"
"נכון" ענה הכלב "וזה באשמתי. ראה את
כפות רגליי. כל זה מהשדה הבוצי הזה.."
"זו באמת בושה. צריך לרחוץ את הרצפה."
"נעשה זאת" אמר דיפו "ואתה יודע איך
לעשות זאת?"
"פשוט מאוד! לך ותביא מים והיתר לא

דאגה שלך!"

הכלב לקח דלי ויצא להביא מים, והחתול

הוציא חתיכת סבון, שם על השולחן והלך
למזווה.

דיפו חזר עם המים ורואה - על השולחן
חבילה. "הם.." חשב "אולי זה משהו
טעים.". פתח את הניר וראה דבר מה ורוד.
ליקק את שפתיו והתחיל לאכול. כשהחתול
חזר ראה שמפיו של דיפו יוצא קצף. "מה

סבון ודיפו כבר לא רצה לטעום ממנה.
"אבל איך ננקה רצפה כשאינ לנו מברשת?"
שאל פתאום הכלב.
"כבר חשבתי על כך" ענה החתול "הפרווה
שלך עבה וקשיחה כזו. תהיה למברשת."
"מצוין" הסכים דיפו.
החתול לקח סבון ומים ושטף את הרצפה
עם דיפו כמו עם מברשת. הרצפה יצאה
נקיה אבל רטובה מאוד.
"עכשיו צריך לנגב אותה איכשהו, אבל
איך?" אמר מיקו ונאנח קשות.
ואז אמר דיפו "חשבתי על כך. אתה עדיין
יבש, והפרווה שלך רכה, כמו מגבת. אנגב
בך את הרצפה!"
וכך הם עשו. הרצפה הייתה עכשיו נקייה
ויבשה, אבל שניהם רטובים ומלוכלכים.
"איך שאתה נראה" צחק דיפו הכלב.

קרה? אתה חולה?"
"אני בריא, רק שטעמתי משהו ורוד ומאוד,
מאוד לא טעים."
"איזה טיפושון אתה" צחק מיקו "לך עכשיו,

שתה מים ואחר כך תנקה את פיך כראוי."
טוב שהייתה לו, למיקו החתול, עוד חתיכת

"אתה לא נראה טוב יותר" צחק מיקו "אז

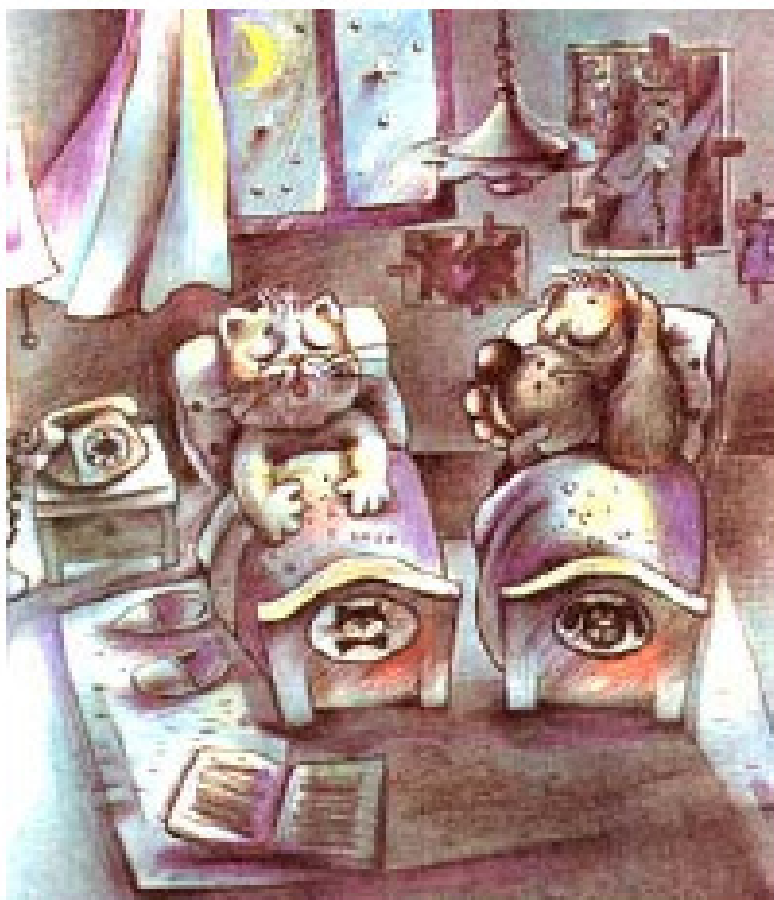
"אבל עכשיו צריך להתייבש" אמר החתול.
הם לקחו חבל עבה, תלו אותו בין שני עצים,
תפסו אותו בכפותיהם והתחילו להתנדנד
עליו.

"השמש מחממת היטב" אמר דיפו אחרי
זמן מה "אני עוד מעט ויבש. ואתה?"
אבל באותו הרגע "טיפ-טיפ-טיפ" התחיל
לטפטף גשם.

"אוי! נירטב!" קרא החתול "מהר הביתה!"
הם הסתתרו בפני הגשם והביטו בחלון.
והנה השמש יצאה שוב. "בוא החוצה" קרא
דיפו. והם שוב יצאו להתנדנד על החבל.
אלא שגשם חזר. וכך הם רצו עד הערב.
כשהשמש יוצאת יצאו החוצה. כשגשם ירד,
הסתתרו תחת הגג. אבל עד הערב הם
התייבשו ממש.

"טוב" אמרו והביטו זה על זה "גם אנחנו

בוא ונכבס זה את זה. ראשית אני אכבס
אותך, אחר כך אתה אותי."
"טוב שחשבת על כך. הבה ונעשה כך."
הם מילאו שוקת גדולה במים. הכלב נכנס
לשוקת והחתול כיבס אותו וכשהכלב היה
כבר מכובס ונקי, הוא כיבס את החתול.

נקיים וגם הרצפה מבריקה ממש. כעת
אפשר לנוח.
הם נרדמו וחלמו חלומות פז.